

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 2.3.2005
KOM(2005) 72 lopullinen

**KOMMISSION TIEDONANTO
NEUVOSTOLLE**

**Euroopan naapuruuspolitiikka
Armeniaa, Azerbaidžania, Georgiaa, Egyptiä ja Libanonia koskevat suositukset**

{SEK(2005) 285}
{SEK(2005) 286}
{SEK(2005) 287}
{SEK(2005) 288}
{SEK(2005) 289}

1. JOHDANTO JA TIIVISTELMÄ

Euroopan naapuruuspolitiikasta toukokuussa 2004 tehdyssä Euroopan komission strategia-asiakirjassa¹, sellaisena kuin neuvosto sen vahvisti kesäkuussa 2004², vahvistetaan Euroopan naapuruuspolitiikan suuntaviivat lähivuosille sekä määritetään politiikan harjoittamisessa sovellettavat tavoitteet, periaatteet, maantieteellinen laajuus ja menetelmät. Tällöin annettiin myös maakohtaiset selvitykset Israelista, Jordaniasta, Moldovasta, Marokosta, palestiinalaishallinnosta, Tunisiasta ja Ukrainasta. Komissio antoi joulukuussa 2004 tiedonannon³ näiden maiden kanssa toteutettavia toimintasuunnitelmia koskevista ehdotuksista. Neuvosto hyväksyi nämä toimintasuunnitelmat, joita kumppanimaat parhaillaan tarkastelevat.

Neuvosto päätti kesäkuussa 2004 komission strategia-asiakirjan perusteella ottaa Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian mukaan Euroopan naapuruuspolitiikkaan, mikä avaa mahdollisuuden kumppanuuden kehittämiseksi entisestään ja muodostaa näin ollen tärkeän edistysaskelen EU:n suhteissa Etelä-Kaukasiaan. Komission yksiköt ovat laatineet näistä maista selvitykset, joissa esitetään kattava yleiskatsaus.

Egyptin kanssa tehty assosiaatiosopimus on jo tullut voimaan, ja vastaava Libanonin kanssa tehty sopimus⁴ tulee voimaan pian. Komission yksiköt ovat laatineet selvitykset molemmista maista. Niissä luodaan kattava yleiskatsaus maiden poliittiseen ja taloudelliseen tilanteeseen.

Tässä tiedonannossa esitetään tärkeimmät kohdat komission yksiköiden laatimista viidestä maakohtaisesta selvityksestä, joihin sisältyy myös yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan osuus, ja esitetään toimintasuunnitelmia koskevia suosituksia.

2. MAAKOHTAISET SELVITYKSET

Etelä-Kaukasia⁵

Armenia

Armenian ensimmäisinä itsenäisyyden vuosina EU:n ja Armenian suhteissa keskityttiin Neuvostoliiton hajoamisen aiheuttamaan vaikeaan humanitaariseen tilanteeseen ja Azerbaidžanin kanssa käytävään kiistaan Nagorno-Karabahin alueesta. Demokratiaan ja markkinatalouteen siirtymisessä edistytettiin jonkin verran. Vuonna 1999 voimaan tullut kumppanuus- ja yhteistyösopimus oli tärkeä vaihe EU:n ja Armenian välisissä suhteissa.

Armenian kansantalouden suorituskyky on ollut hyvä viime vuosina ja talouden kasvu on ollut voimakasta. On merkkejä siitä, että tällä alkaisi olla vaikutusta Armenian ankaraan köyhyyteen. Armenian liittyminen WTO:hon vuonna 2003 osoittaa, että se on saavuttanut edistystä markkinatalouteen siirtymisessä. Myös Armenian lainsäädäntöä on lähennetty

¹ KOM(2004) 373, 12.5.2004.

² Neuvoston päätelmät, GAERC, 14.7.2004; puheenjohtajan päätelmät, 17.–18. kesäkuuta 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto.

³ KOM(2004) 795, 9.12.2004.

⁴ Libanonin kanssa tehty väliaikainen sopimus tuli voimaan maaliskuussa 2003.

⁵ Komission yksiköjen valmisteluasiakirjat SEK(2005) 285, SEK(2005) 286 ja SEK(2005) 288.

yhteisön säännöstöön. Korruption vastaisen strategian hyväksyminen ja korruption vastaisen neuvoston perustaminen ovat tärkeitä edistysaskeleita.

Armenialla on kuitenkin edessään suuria haasteita demokratian ja ihmisoikeuksien alalla. Sen on myös pantava täytäntöön velvollisuutensa Euroopan neuvoston ja ETYJ:n jäsenenä. Vaalijärjestelmää on parannettava huomattavasti, jotta demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) vuoden 2003 presidentin- ja parlamenttivaalien perusteella antamat suositukset täytettäisiin. Oikeusvaltioperiaatetta sekä poliisi- ja oikeusasioita on tehostettava ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi. Kansalaisyhteiskunnan kehittäminen edellyttää huomattavia muutoksia, ja esim. lehdistön vapaus on taattava. Talouden alalla on oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen erittäin tärkeätä, jotta liike-elämän toimintamahdollisuuksia voitaisiin parantaa ja investointeja lisätä. Vero- ja tullijärjestelmän kehittäminen on tärkeätä, sillä muuten korruption vastainen taistelu ei ole mahdollista. Köyhyyden vähentämiseen tähtäävän strategiaohjelman täytäntöönpano on keskeisessä asemassa pyrittäessä kehittämään kestävää talouskasvua sekä vähentämään köyhyyttä ja tuloeroja. Myös energia-alalla on toteutettava rakenneuudistuksia, ja esim. Medzamorin ydinvoimala on purettava. Suurin Armenian poliittiseen ja taloudelliseen elämään vaikuttava tekijä on kuitenkin kiista Nagorno-Karabahin alueesta Azerbaidžanin kanssa. Armenia pystyy kehittämään valmiuksiaan täysimääräisesti vasta sitten, kun konfliktiin on saatu rauhanomainen, oikeudenmukainen ja pysyvä ratkaisu.

Armenian hallitus on ilmoittanut kohtaavansa nämä haasteet päättäväisesti, kehittävänsä suhteitaan EU:hun ja jatkavansa integroitumista unionin rakenteisiin. Komissio katsoo sen vuoksi, että Armenian hallituksen antamien sitoumusten perusteella Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskeva toimintasuunnitelma voisi olla oikea väline EU:n ja Armenian välisten suhteiden kehittämisessä ja tarvittavien uudistusten edistämisessä.

Toimintasuunnitelman tärkeimmät tavoitteet ovat seuraavat: oikeusvaltioperiaatteen, demokraattisten rakenteiden ja moniarvoisuuden lujittaminen (esim. vaalilainsäädännön uudistaminen Euroopan neuvoston ja ETYJ:n antamien suositusten mukaisesti ja demokraattisten vaalien järjestäminen, perustuslain uudistus Euroopan neuvoston suositusten perusteella sekä paikallisen itsehallinnon uudistaminen); ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen takaamalla ennen kaikkea ilmaisun vapaus ja kokoontumisvapaus; liike-elämän toimintamahdollisuuksien parantaminen ja julkisen sektorin nykyaikaistaminen; korruption ja petosten torjunta; vero- ja tullihallinnon sekä vero- ja tullilainsäädännön uudistaminen kansainvälisten ja EU:n vaatimusten mukaisesti; köyhyyden vähentäminen; kestävä kehitys ja ympäristönsuojelu; Medzamorin ydinvoimalan purkaminen; konfliktien ratkaisu ja alueellisen yhteistyön kehittäminen. Armenia on harjoitettava järkevää talouspolitiikkaa, jotta toimintasuunnitelma voidaan tosiasiallisesti panna täytäntöön.

Toimintasuunnitelmassa otetaan lähtökohdaksi maakohtaisessa selvityksessä kuvattu politiikan, talouden ja toimielinten nykytilanne. Tarkoituksena on tehostaa poliittista vuoropuhelua; jatkaa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen täytäntöönpanoa; tukea markkinatalousuudistuksia siten, että Armenian talous integroituu vähitellen EU:n sisämarkkinoihin; tukea kiistanalaisten alueiden taloudellista kuntouttamista; lisätä rahoitustukea esim. sisällyttämällä Armenia EKP:n mandaattiin vuodesta 2007 alkaen; tukea alueellista yhteistyötä; lisätä yhteistyötä oikeus- ja sisäasioissa ja käynnistää mahdollisesti vuoropuhelu viisumialalla tehtävästä yhteistyöstä ja takaisinottosopimuksesta; tiivistää yhteistyötä energian, sähköisten viestimien, liikenteen, ympäristön, kansanterveyden, tieteen ja teknologian alalla; lisätä ihmisten välisiä yhteyksiä erityisesti koulutuksen alalla ja nuorisokysymyksissä sekä Nagorno-Karabahin konfliktin osalta; tarkastella mahdollisuutta

tehdä uusi sopimus sen jälkeen, kun kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen voimassaolo on päättynyt ja siinä tapauksessa, että toimintasuunnitelman täytäntöönpano on edennyt.

Azerbaidžan

Azerbaidžanin ensimmäisinä itsenäisyyden vuosina EU:n ja Azerbaidžanin suhteissa keskityttiin Neuvostoliiton hajoamisen aiheuttamaan vaikeaan humanitaariseen tilanteeseen, Armenian kanssa käytävään kiistaan Nagorno-Karabahin alueesta sekä epävakaiseen sisäiseen tilanteeseen. Demokratiaan ja markkinatalouteen siirtymisessä edistyi jonkin verran. Vuonna 1999 voimaan tullut kumppanuus- ja yhteistyösopimus oli tärkeä vaihe EU:n ja Azerbaidžanin välisissä suhteissa ja käynnisti säännöllisen vuoropuhelun osapuolten välillä. EU:n ja Azerbaidžanin väliset suhteet ovat kehittyneet tasaisesti viime vuosina. Vuoropuhelu on tätä nykyä keskitetympää ja yhteistyö on tehostunut erityisesti energia- ja liikennealalla.

Azerbaidžanin suurimpana haasteena on kehittää oikeusvaltioperiaatetta, demokraattista vallanjakojärjestelmää (vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit mukaan luettuina), korruption ja petosten vastaista taistelua sekä ihmisoikeuksien suojelua Euroopan neuvoston ja EY:n jäsenyyden edellyttämien velvollisuuksien mukaisesti. Kestävä talouskasvu voidaan saavuttaa parantamalla investointimahdollisuuksia ja monipuolistamalla taloudellista toimintaa. Köyhyyden vähentämiseen ja talouden kehittämiseen tähtäävän ohjelman täytäntöönpano muodostaa lähtökohdan eräiden talouden rakenteellisten ongelmien ratkaisemiselle Azerbaidžanissa. Jos näiden poliittisten ja taloudellisten haasteiden lisäksi löydetäisiin ratkaisu Nagorno-Karabahin ongelmaan, erittäin suuri este Azerbaidžanin ja alueen kehitykselle poistuisi.

Azerbaidžanin hallitus on ilmoittanut kohtaavansa nämä haasteet päättäväisesti, kehittävänsä suhteitaan EU:hun ja jatkavansa integroitumista unionin rakenteisiin. Komissio katsoo sen vuoksi, että Azerbaidžanin hallituksen antamien sitoumusten perusteella Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskeva toimintasuunnitelma voisi olla oikea väline EU:n ja Azerbaidžanin välisten suhteiden kehittämisessä ja tarvittavien uudistusten edistämiseksi.

Toimintasuunnitelman tärkeimpiin tavoitteisiin olisi kuuluttava oikeusvaltioperiaatteen, demokraattisen vallanjakojärjestelmän ja moniarvoisuuden lujittaminen (toimielinten välisen toimivallan parantaminen ja paikallisen itsehallinnon uudistaminen) sekä vaalilainsäädännön ja -prosessin kehittäminen demokraattisten vaalien edellyttämien vaatimusten noudattamiseksi; oikeusvaltiouudistuksen (oikeuslaitos, poliisi- ja oikeusviranomaiset) täytäntöönpano; ihmisoikeuksien suojaaminen sekä tiedotusvälineiden vapaus ja riippumattomuus; talouden kehittäminen tasapainoisesti; liike-elämän toimintamahdollisuuksien parantaminen ja julkisen sektorin nykyaikaistaminen; vero- ja tullihallinnon sekä vero- ja tullilainsäädännön uudistaminen kansainvälisten ja EU:n vaatimusten mukaisesti; korruption ja petosten torjunta; avoimuuden lisääminen öljytulojen käytössä ja yksityistämisprosessissa; köyhyyden vähentäminen; kestävä kehitys ja ympäristönsuojelu; liittyminen WTO:hon; konfliktien ratkaisu ja alueellisen yhteistyön kehittäminen. Azerbaidžanin on harjoitettava järkevää talouspolitiikkaa, jotta toimintasuunnitelma voidaan panna tosiasiallisesti täytäntöön.

Azerbaidžanin toimintasuunnitelmassa otetaan lähtökohdaksi maakohtaisessa selvityksessä kuvattu politiikan, talouden ja toimielinten nykytilanne. Tarkoituksena on tehostaa poliittista vuoropuhelua; jatkaa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen täytäntöönpanoa; tukea markkinatalousuudistuksia siten, että Azerbaidžanin talous integroituu vähitellen EU:n sisämarkkinoihin; tukea kiistanalaisten alueiden taloudellista kuntouttamista; lisätä

rahoitustukea esim. sisällyttämällä Azerbaidžan EKP:n mandaattiin vuodesta 2007 alkaen; myöntää rahoitustukea alueelliseen yhteistyöhön; lisätä yhteistyötä oikeus- ja sisäasioissa ja käynnistää mahdollisesti vuoropuhelu viisumialalla tehtävästä yhteistyöstä ja takaisinottosopimuksesta; tiivistää yhteistyötä energian, sähköisten viestimien, liikenteen, ympäristön, kansanterveyden, tieteen ja teknologian alalla sekä lisätä ihmisten välisiä yhteyksiä erityisesti koulutuksen alalla ja nuorisokysymyksissä; tarkastella mahdollisuutta tehdä uusi sopimus sen jälkeen, kun kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen voimassaolo on päättynyt ja siinä tapauksessa, että toimintasuunnitelman täytäntöönpano on edennyt.

Komissio aikoo avata lähetystön Azerbaidžanissa vuoden 2005 aikana.

Georgia

Sen jälkeen, kun Georgia itsenäistyi vuonna 1991, EU:n ja Georgian suhteissa keskityttiin Neuvostoliiton hajoamisen aiheuttamaan vaikeaan humanitaariseen tilanteeseen sekä Georgian sisäisiin ongelmiin. Demokratiaan ja markkinatalouteen siirtymisessä edistyttiin myös jonkin verran. Vuonna 1999 voimaan tullut kumppanuus- ja yhteistyösopimus oli tärkeä vaihe EU:n ja Georgian välisissä suhteissa ja käynnisti säännöllisen poliittisen vuoropuhelun osapuolten välillä. Riittämätön kehitys kohti demokratiaa ja markkinataloutta todettiin komission vuonna 2003 laatimassa tarkistetussa maakohtaisessa strategia-asiakirjassa: ”Georgian poliittiselle tilanteelle on ominaista laajalle levinnyt köyhyys, vaikeat hallinto-ongelmat, heikko oikeusvaltioperiaate, korruptio, jännittyneet suhteet Venäjään, sisäiset konfliktit mm. itsenäisyyttä havittelevissa Abhasian ja Etelä-Ossetian tasavalloissa sekä suuri ulkomaanvelka”.

Tämän vuoksi EU ja koko kansainvälinen yhteisö suhtautuivat myönteisesti marraskuussa 2003 tapahtuneeseen ”ruusuvallankumoukseen”. Sen jälkeen pidetyt suhteellisen vapaat ja oikeudenmukaiset presidentin- ja parlamenttivaalit sekä laajan uudistusohjelman käynnistäminen ovat askeleita oikeaan suuntaan. Mm. seuraavat tavoitteet on saavutettu: 1) eräitä korruption muotoja on ryhdytty kitkemään; 2) veronkanto on tehostunut; 3) palkat ja eläkkeet maksetaan ajallaan; 4) salakuljetusta on hillitty; 5) kansantalouden suorituskyky on parantunut; 6) Adzharian on jälleen saatu mukaan Georgian taloudelliseen, sosiaaliseen ja hallinnolliseen järjestelmään; 7) avunantajien luottamus Georgiaan on palannut (Brysselissä pidettiin onnistunut avunantajien konferenssi kesäkuussa 2004).

Merkittävin haaste Georgiassa on edelleen tarve lujittaa oikeusvaltioperiaatetta sekä uudistaa julkishallintoa ja oikeuslaitosta. Vallanjakojärjestelmän vahvistaminen Euroopan neuvoston ja ETYJ:n jäsenyyden edellyttämien velvoitteiden mukaisesti on myös erittäin tärkeätä oikeusvaltioperiaatteen noudattamisen kannalta. Tällä alalla saavutettavan kehityksen avulla Georgian pitäisi pystyä taistelemaan korruptiota vastaan lainsäädännöllisin keinoin. Kestävä talouskasvu voidaan saavuttaa parantamalla investointimahdollisuuksia. Talouden kehittämiseen ja köyhyyden vähentämiseen tähtäävän ohjelman täytäntöönpano muodostaa lähtökohdan talouden rakenteellisten ongelmien ratkaisemiselle Georgiassa. EU:n ja Georgian välisissä suhteissa on vielä paljon kehittämisen varaa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen täytäntöönpanon osalta. Suhteiden kehittäminen Venäjään ja rauhanomaisen ratkaisun löytäminen maan sisäisiin konflikteihin ovat myös tärkeitä tekijöitä, joiden avulla Georgia voi saavuttaa turvallisuuden ja hyvinvoinnin pitkällä aikavälillä.

Georgian hallitus on sitoutunut ratkaisemaan nämä ongelmat, kehittämään suhteita EU:hun ja integroitumaan syvemmälle unionin rakenteisiin. Komissio katsoo sen vuoksi, että Georgian hallituksen antamien sitoumusten perusteella Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskeva

toimintasuunnitelma voisi olla oikea väline EU:n ja Georgian välisten suhteiden kehittämisessä ja tarvittavien uudistusten edistämisessä.

Toimintasuunnitelman tärkeimpiin tavoitteisiin olisi kuuluttava oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen (oikeuslaitoksen, poliisi- ja oikeusviranomaisten sekä vankeinhoitolaitoksen uudistaminen) ja ihmisoikeuksien suojaaminen; demokraattisten rakenteiden ja moniarvoisuuden lujittaminen (parlamentin uudistus, tiedotusvälineiden riippumattomuuden vahvistaminen, paikallisen itsehallinnon uudistus, vaaliuudistus); liike-elämän toimintamahdollisuuksien parantaminen ja julkisen sektorin nykyaikaistaminen; vero- ja tullihallinnon sekä vero- ja tullilainsäädännön uudistaminen kansainvälisten ja EU:n vaatimusten mukaisesti sekä korruption ja petosten vastainen taistelu; avoin yksityistämisprosessi; köyhyyden vähentäminen ja kestävä kehitys; ympäristönsuojelu; konfliktien ratkaisu ja alueellisen yhteistyön kehittäminen. Georgian on harjoitettava järkevää talouspolitiikkaa, jotta toimintasuunnitelma voidaan panna tosiasiallisesti täytäntöön.

Toimintasuunnitelmassa otetaan lähtökohdaksi maakohtaisessa selvityksessä kuvattu politiikan, talouden ja toimielinten nykytilanne. Tarkoituksena on tehostaa poliittista vuoropuhelua; jatkaa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen täytäntöönpanoa; tukea markkinatalousuudistuksia siten, että Georgian talous integroituu vähitellen EU:n sisämarkkinoihin; tukea kiistanalaisten alueiden taloudellista kuntouttamista; lisätä rahoitustukea esim. sisällyttämällä Armenia EKP:n mandaattiin vuodesta 2007 alkaen ja myöntää lisätukea alueelliseen yhteistyöhön; lisätä yhteistyötä oikeus- ja sisäasioissa ja käynnistää mahdollisesti vuoropuhelu viisumialalla tehtävästä yhteistyöstä ja takaisinottosopimuksesta; tiivistää yhteistyötä energian, sähköisten viestimien, liikenteen, ympäristön, merenkulun, kalastuksen, kansanterveyden, tieteen, tutkimuksen ja innovaation alalla sekä lisätä ihmisten välisiä yhteyksiä erityisesti koulutuksen alalla ja nuorisokysymyksissä; tarkastella mahdollisuutta tehdä uusi sopimus sen jälkeen, kun kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen voimassaolo on päättynyt ja siinä tapauksessa, että toimintasuunnitelman täytäntöönpano on edennyt.

Egypti ja Libanon

Neuvosto pyysi komissiota kesäkuussa 2004 yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin avustuksella aloittamaan valmistelut toimintasuunnitelmien laatimiseksi sellaisten Välimeren maiden kanssa, jotka ovat ratifioineet EU:n kanssa tekemänsä assosiaatiosopimuksen. Toimintasuunnitelmien laatimista varten komissio teki Egyptiä ja Libanonia koskevat selvitykset⁶.

Molemmille maille assosiaatiosopimusten täysimääräinen täytäntöönpano on edelleen kahdenvälisten suhteiden tärkein tavoite. Euroopan naapuruuspolitiikka menee tätä pidemmälle tarjoamalla entistä läheisemmät suhteet ja pitkälle etenevää taloudellista integraatiota ja poliittista yhteistyötä. Maakohtaisten selvitysten perusteella komissio käynnistää tarvittaessa puheenjohtajavaltion ja korkean edustajan kanssa läheisessä yhteistyössä viralliset neuvottelut kattavien ja tasapainoisten toimintasuunnitelmien laatimiseksi Egyptin ja Libanonin kanssa.

Toimintasuunnitelman päätavoitteet kohdistuvat kahteen laajaan alueeseen. Ensimmäiseen kuuluvat sitoumukset toteuttaa toimenpiteitä yhteisten arvojen lujittamiseksi. Tällaisia

⁶ Komission yksikköjen valmisteluasiakirjat SEK(2005) 287 ja SEK(2005) 289.

sitoumuksia ovat esim. kansainvälisten velvoitteiden noudattaminen, demokratia, oikeusvaltioperiaate, vapaiden vaalien pitäminen, oikeuslaitoksen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä eräät ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan liittyvät tavoitteet. Toiseen alueeseen kuuluvat sitoumukset toteuttaa toimenpiteitä, joilla kumppanimaita lähennetään EU:hun useilla aloilla, kuten talous- ja sosiaalipolitiikka (köyhyyden vähentäminen ja kestävä kehitys mukaan luettuina) sekä kauppa ja sisämarkkinat (esim. energia, liikenne, ympäristö, merenkulku, kalastus, tietoyhteiskunta, tutkimus, innovaatio, oikeus- ja sisäasiat sekä ihmisten väliset yhteydet).

Tavoitteet ovat käsiteltävästä asiasta riippuen mahdollisimman tarkkoja, ja ne muodostavat näin ollen seurattavissa ja arvioitavissa olevia vertailukohtia. Toimintasuunnitelmissa on yksilöitävä päätoimet muutamilla erityisen tärkeinä pidettävillä aloilla. Lisäksi toimia on yksilöitävä useammilla aloilla voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten soveltamisalojen mukaisesti. Eri tavoitteille asetetaan selkeät määräajat.

3. PÄÄTELMÄT JA SUOSITUKSET

Etelä-Kaukasian maita koskevista maakohtaisista selvityksistä käy ilmi, että uudistuksia on jatkettava Armeniassa, Azerbaidžanissa ja Georgiassa ja että useilla tärkeillä aloilla on edettävä. Komissio katsoo, että toimintasuunnitelmat olisi hyödyllinen väline, jolla EU voi lujittaa suhteitaan näihin maihin ja kannustaa niitä tekemään tarvittavat muutokset. Komissio suositaa sen vuoksi, että neuvosto hyväksyy tässä ehdotetut yleiset suuntaviivat ja antaa luvan käynnistää toimintasuunnitelmien valmistelun kaikkien näiden maiden kanssa. Komissio ottaa tällä perusteella yhteyttä asianomaisiin kumppanimaihin tarvittaessa läheisessä yhteistyössä puheenjohtajavaltion ja korkean edustajan kanssa. Toimintasuunnitelmien valmistelu alkaisi viipymättä. Komissio painottaa, että toimintasuunnitelmat räätälöidään kunkin maan tarpeita silmällä pitäen ja kutakin maata käsiteltäisiin täysin erikseen. Jäsenvaltiot pidetään ajan tasalla neuvottelujen kulusta.

Komissio aloittaa toimintasuunnitelmien valmistelun Egyptin ja Libanonin kanssa niiden maakohtaisten selvitysten perusteella. Toimintasuunnitelmia koskevat neuvottelut suositellaan aloitettavaksi mahdollisimman pian. Libanonin hallituksen eroamisen ja toukokuuksi kaavailtujen vaalien aiheuttama tilanne vaikuttaa neuvottelujen aikatauluun. Tavoitteena on laatia kunkin maan kanssa tasapainoinen toimintasuunnitelma, joka koskee samoja yleisiä aloitteita kuin aiempien kumppaneiden kanssa tehdyt suunnitelmat, eli poliittisia kysymyksiä (kansainvälisten velvoitteiden, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen mukaan luettuna) ja taloudellisia kysymyksiä sekä kestävää kehitystä ja alakohtaisia kysymyksiä (sisämarkkinat ja kauppaan liittyvät seikat, oikeus- ja sisäasiat, ympäristökysymykset ja ihmisten väliset kontaktit). Jäsenvaltiot pidetään ajan tasalla neuvottelujen kulusta.

Asianomaista assosiaatio- ja yhteistyöneuvostoa pyydetään vahvistamaan kunkin maan toimintasuunnitelma sen laatimisen jälkeen. Näin meneteltiin aiemmin myös muiden Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluvien maiden kanssa. Toimintasuunnitelmien olisi oltava voimassa 3–5 vuotta. Asianomaisissa assosiaatio- ja yhteistyösopimuksissa määrättyjen elinten olisi seurattava niiden täytäntöönpanoa. Seurannasta saatujen tulosten ja kumppanien antamien tietojen perusteella komissio laatii yhdessä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan kanssa välitarkastelun saavutetusta edistyksestä kahden vuoden kuluessa kunkin toimintasuunnitelman muodollisesta hyväksynnästä sekä toisen uudelleentarkastelun kolmen vuoden kuluessa siitä.